

Steder, mener den ikke at have vundet noget ved at have ombyttet den indenlandske Storiindustri med den udenlandske. Denne Stand indser, som sagt, ikke, paa hvilken Maade den skulde naa til en Interessesforskjel med Storiindustrien paa Toldspørgsmaalet. Men derimod indser den, at den har stor Interessesforskjel med Storiindustrien paa den indenrigske Lovgivnings Omraade, særlig paa Næringslovgivningens. Jeg kan rolig forsikre det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som maatte dele hans Mening, at, dersom de ville støtte mig paa Næringslovgivningens Omraade og give mig Bejlighed til at faa gennemført, hvad der i 3—4 Aar har ligget ugenneført, fordi de ikke ville gaa med til virksomme Indskrænkninger mod Storiindustrien og Stordriften og til Beflyttelse for den lille Drift og Smaahandelen, skulde jeg være disse ærede Medlemmer meget taknemmelig.

Da jeg er kommen til at nævne den Storiindustri, som ligger paa den anden Side af Dresund, er der et andet Forhold, som jeg først af Hensyn til Tiden ikke havde villet komme ind paa, men som jeg dog nu skal omtale med et Par Ord. Det drejer sig om et Konkurrenceforhold over for vor Nabo paa den anden Side af Sundet og vedrører derfor i høj Grad Toldspørgsmaalet. Det er jo en velbekendt Sag, at der her fra Kjøbenhavn efterhaanden er blevet anlagt en betydelig Del Filialerovre paa Sveriges Side af Forretninger her. Der er en stor Mængde større eller mindre industridrivende, der, efter at Sverige har lukket ved Toldgrænsen, have flyttet deres Forretning over til Sverige, hvad der ikke kan være nogen Binding for os. Den enkelte Mand beholder maaste sin Omsætning derved, at han fortsætter en Forretning i Sverige, som ikke kunde drives her i Landet, men for os som Nation kan det ikke være nogen Fordel, idet det medfører, at en vis Kapital og en vis Sysselsættelse for Arbejderne flyttes over paa den anden Side af Sundet, at Arbejdernes Penge forbruges i et andet Land, at deres Statter gaa til en anden Kommune, en anden Regering, og at deres personlige Ydelser komme en anden Nation til gode. Selv om det nu ogsaa oprindelig er Danske, som flytte saadanne Forretninger over, vil det dog ikke i Gængden vedblive at være Danske, som drive dem. Det kan være Tilfældet i den første Generation, men siden ville de glide over til at blive fuldstændig svenske. Saa længe en saadan Forretning gaar godt, bliver Udbyttet i Udlandet, og med Undtagelse af den Advance, som Fabrikanten maaste henter hjem

til Kjøbenhavn, komme Indtægterne deraf væsentlig en anden Nation til gode. Jeg tror ikke, det er heldigt, men jeg tror, at det nødvendigt vil gaa saaledes mellem to Nationer som Sverige og Danmark, der repræsenterer Beflyttelse paa denne Side og Frihandel paa den anden. Det maa absolut føre til, at den Part, som sidder paa den befæstede Side, tager hele Fordelen, og den, som sidder paa den anden Side, tager hele Skaden. Vi have jo nu ganske vist anlagt en Frihavn, men det har vist sig, hvad der ogsaa er rimeligt nok, at det ikke kan nytte en Industri at ville nedsette sig i Frihavnen. Det gavner den ikke noget. Det kan maaste være til Gavn for vor egen Omsætning, for saa vidt der ikke er høj Told mellem Frihavnen og det øvrige Land, men den kan ikke hjælpe disse Industrier over for det svenske Opland. For det Djemedes Skyld maa de over paa den anden Side af Sundet, og paa den Maade flyttes ikke saa faa Kræfter bort fra os.

Dog, det var et ganske ejendommeligt Forhold, jeg vilde paapege. Det hører med under Diskussionen om Papirafgifterne i Toldloven. Jeg er for øvrigt ret enig med det ærede Medlem for Odde (Beth-Gænsen) i det, han nævnedes forleden Dag. Jeg skal for øvrigt ikke befatte mig stærkt med Papirfabrikationsspørgsmaalet. Man er nu misfornøjet med den Told, der er, fordi Fordelen tilfalder Papirindustrien. Men hvis man indretter sig paa den her foreslaaede Maade, vil det ikke blive Papiraktieselskaberne, som inkassere denne Told, men derimod Avisaktieselskaberne eller Avisforretningerne. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret, og jeg kender en Smule til den Sag, da jeg selv har været Redaktør. Det ophjæses i Toldkommissionens Betænkning, at for et enkelt Blad, jeg tror, det var Kolding-Folkeblad, udgør Skatten 17 Ore pr. Kvartal for hver Abonnent, og jeg er overbevist om, at hvis vi faa denne Told afskaffet, faa vedkommende Abonnenter ikke derfor deres Blad billigere. Det koster nu med et rundt Tal 2 eller 3 Kr. pr. Kvartal, men der bliver sikkert ikke slaet 17 Ore af, de ville gaa til Forøgelse af Bladets Indtægter. Saaledes vil det gaa i mange andre Tilfælde, og saa vil man maaste særlig rette sin Forbitrelse mod Aktionærerne, for hjem det jo vil blive en forøget Indtægt. Det Blad, jeg har haft med at gøre, udgaves netop af Aktieselskab, og, saa vidt jeg kan skønne, vilde en saadan Forandring medføre en Forøgelse af 2 Procent i Rente af Aktiekapitalen. Det vilde være meget behageligt, men det vilde kun være en Flytning fra den ene Klasse